

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 13C/115/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713206652
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kuruc
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2014:8713206652.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudcom JUDr. Petrom Kurucom, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., AK Bratislava, Pajštúnska 5, proti odporkyni N. F., T.. XX.X.XXXX, H. C., H. XXX/X, U.. Č.. H. C., U. XXXX/XX, o zaplatenie 2.962,-- eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.639,50 s 9 % ročným úrokom z omeškania od 2.9.2010 do zaplatenia a k rukám právneho zástupcu trovy konania v sume 69,23 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 264,79 eur, všetko

v mesačných splátkach po 80,- eur splatných vždy do 25. dňa v tom ktorom mesiaci počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku až do vyrovnania s tým, že nezaplatením jednej splátky stáva sa zročným celý dlh.

V časti o zaplatenie sumy 322,50 eur s príslušenstvom návrh z a m i e t a .

odôvodnenie:

Pôvodný navrhovateľ Consumer Finance Holding, a. s., návrhom zo dňa 20.5.2013 žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu k zaplateniu sumy 2.962,-- eur s príslušenstvom

a k náhrade trov konania.

Uznesením č. k. 13C/115/2013-36 zo dňa 28.1.2014 súd pripustil zmenu účastníkov na strane navrhovateľa.

Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že odporkyňa uzavrela s jeho právnym predchodcom zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej bola poskytnutá pôžička vo výške 2.506,33 eur. Uviedol, že žalovaná suma pozostáva z neuhradenej istiny 2.378,17 eur,

z 3 neuhradených splátok vo výške 87,11 eur a zo sumy 322,50 eur, v ktorej sú zahrnuté zmluvné pokuty a sankčné úroky. Súhlasil s tým, aby súd povolil odporkyni splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach.

Odporkyňa uviedla, že je ochotná dlžnú sumu uhradiť. Mala výhrady iba k tomu, aby suma nebola úročená úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne a s poukazom na svoje osobné a majetkové pomery požiadala, aby jej súd povolil uhradiť žalovanú sumu v mesačných splátkach po 80,-- eur.

Uviedla, že na základe zmluvy o pôžičke uhradila iba jednu splátku a potom pôžičku prestala splácať, pretože jej to finančne nevychádzalo.

Z výpovedí účastníkov konania a z pripojených listinných dôkazov, najmä z obsahu zmluvy o pôžičke, všeobecných obchodných podmienok, výpovede zmluvy, dokladu o doručení výpovede, dokladov o výdavkoch odporkyne, prehľadu splátok, súd zistil nasledovný skutkový stav:

Odporkyňa uzavrela dňa 20.3.2010 zmluvu o pôžičke s obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok. Na základe tejto zmluvy jej bola poskytnutá pôžička vo výške 2.506,33 eur, ktorú použila na úhradu iných nesplatených záväzkov. Zmluvné strany sa dohodli, že pôžička bude splatená v mesačných splátkach po 87,11 eur s tým, že bude uhradených 41 splátok. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške

24,01 % a celková suma pôžičky bola 3.571,51 eur. Odporkyňa uhradila jednu splátku vo výške 87,11 eur dňa 21.4.2010. Listom zo dňa 24.8.2010 právny predchodca navrhovateľa vypovedal zmluvu z dôvodu neuhradenia ďalších splátok. Odporkyňa prevzala výpoveď dňa 27.8.2010. Právny predchodca navrhovateľa ku dňu podania výpovede zosplatnil zostatok úveru.

V konaní si navrhovateľ uplatňuje 3 neuhradené splátky po 87,11 eur, t. j. spolu sumu 261,33 eur a zostatok istiny, ktorá ku dňu zosplatnenia bola vo výške 2.378,17 eur. Okrem toho si navrhovateľ uplatňoval aj zaplatenie sumy 322,50 eur, ktorá pozostáva zo zmluvných pokút, sankčných úrokov, ktoré však navrhovateľ bližšie nešpecifikoval. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 18.10.2013 spoločnosť Consumer Finance Holding,

a. s., Kežmarok, postúpila predmetnú pohľadávku na navrhovateľa.

Podľa § 2, písm. a/, Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch /v znení účinnom od 1.8.2009 do 30.11.2009), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 4, ods. 1, cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4, ods. 2, cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4, ods. 3, cit. zákona, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva

o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 52, ods. 1, Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 544, ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikla škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporkyňa uzavrela 20.3.2010 s právnym predchodcom zmluvu o pôžičke. Na základe tejto zmluvy bola odporkyni poskytnutá pôžička vo výške

2.506,33 eur pri dohodnutej úrokovej sadzbe 24,01 % ročne, ktorú mala uhradiť v mesačných splátkach po 87,11 eur. Z týchto splátok odporkyňa uhradila iba jednu splátku vo výške 87,11 eur. Následne sa odporkyňa dostala do omeškania s úhradou ďalších 3 splátok, ktoré boli splatné v dňoch 20.5.2010, 20.6.2010 a 20.7.2010 a z tohto dôvodu právny predchodca navrhovateľa vypovedal zmluvu. Ku dňu zosplatenia pôžičky ostala neuhradená istina vo výške 2.378,17 eur a 3 splátky vo výške 261,33 eur, teda spolu suma 2.639,50 eur. V tejto časti súd považoval návrh za dôvodný, a preto zaviazal odporkyňu k zaplateniu sumy 2.639,50 eur.

Okrem vyššie uvedenej čiastky si navrhovateľ uplatnil aj zaplatenie sumy 322,50 eur, ktorá pozostáva zo zmluvných pokút a sankčných úrokov. Navrhovateľ predložil prehľad splátok a úhrad a uviedol, že pokiaľ sa v tomto prehľade uvádza položka „pokuta omeškanie“, ide o pokutu v zmysle bodu 12, bod 2, všeobecných obchodných podmienok, a pokiaľ sa v prehľade uvádza položka „pokuta sankcia“, ide o úrok z omeškania, resp. sankčný úrok podľa bodu 12, bod 3 všeobecných obchodných podmienok.

Po preskúmaní obsahu zmluvy súd dospel k záveru, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, pretože nebolo preukázané, že by odporkyňa pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z tohto dôvodu súd musí ex offio skúmať, či zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda v zmysle § 53 Obč. zákonníka sú podmienkami neprijateľnými. V zmysle § 544 Obč. zákonníka zmluvné strany si môžu pre prípad porušenia povinnosti dohodnúť zmluvnú pokutu, avšak pokuta musí byť dojednaná písomne a v dojednaní musí byť určená jej výška alebo spôsob jej určenia. V danom prípade zmluvná pokuta nebola dohodnutá v zmluve o poskytnutí pôžičky, ale jej dojednanie vyplýva z bodu 12.2 všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorého spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, že sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. Výška zmluvnej pokuty je 10 % z dlžnej splátky a je splatná v 30. deň po splatnosti splátky. Keďže zmluvná pokuta musí byť dojednaná písomne, podľa názoru súdu musí byť zo zmluvy zrejmé, že si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu a dojednanie o zmluvnej pokute musí byť zmluvnými stranami podpísané. Navrhovateľ predložil súdu iba všeobecné obchodné podmienky, pričom nie je zrejmé, či odporkyňa bola so všeobecnými obchodnými podmienkami oboznámená a tieto všeobecné obchodné podmienky neboli ani odporkyňou podpísané, teda podľa názoru súdu nedošlo k platnému dojednaniu o zmluvnej pokute, a preto nárok navrhovateľa, ktorý si uplatnil zmluvnú pokutu 3 x po 8,71 eur nie je dôvodný.

Okrem toho si navrhovateľ uplatňoval aj ďalšie sankcie označené položkami „pokuta sankcia“, ktoré majú predstavovať sankčné úroky. Zo strany navrhovateľa boli uplatňované rôzne čiastky, a to 1 x 4,95 eur, 4 x 16,50 eur, 5 x 17,05 eur, 1 x 15,40 eur, 1 x 18,07 eur,

2 x 18,91 eur, 1 x 18,07 eur, 1 x 6,64 eur, 1 x 1,94 eur, 8 x 1,55 eur, 2 x 1,45 eur, 2 x 1,50 eur, 1 x 9,80 eur, 1 x 12,40 eur, 1 x 12,-- eur, 1 x 12,-- eur a 1 x 6,-- eur. Navrhovateľ ani napriek výzvam nepredložil presnú špecifikáciu výpočtu týchto sankčných úrokov. V písomnom vyjadrení z 23.7.2014 iba uviedol, že sankčné úroky boli dohodnuté v bode 12.3 všeobecných obchodných podmienok a boli vypočítané vždy za jednotlivé mesiace, pričom sa vychádzalo zo zákonnej výšky úroku z omeškania 9 %. Podľa názoru súdu ani v tejto časti uplatnený nárok navrhovateľa nie je dôvodný, pretože z obsahu ust. 12.3 všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že ide o úrok z omeškania uplatňovaný podľa Nariadenia Vlády SR č. 87/1995, pričom navrhovateľ si už v návrhu uplatnil úrok z omeškania od 2.9.2010 a podľa názoru súdu si ho duplicitne uplatňuje aj v rámci sumy 322,50 eur, keďže z predloženého prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že tieto položky označené „pokuta sankcia“ sú uplatňované práve za obdobie od septembra 2010 až do mája 2013. S poukazom na vyššie uvedené súd návrh v časti o zaplatení sumy 322,50 eur s príslušenstvom zamietol.

Podľa § 517, ods. 2, Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Odporkyňa bola povinná splácať poskytnutú pôžičku v mesačných splátkach splatných vždy k 20. dňu v mesiaci. Nedodržaním lehoty splatnosti sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu. Navrhovateľ si uplatňoval úrok z omeškania od 2.9.2010, aj keď jednotlivé splátky boli splatné pred týmto dátumom a k zosplateniu zostávajúcej istiny došlo dňom výpovede zmluvy, t. j. dňom 24.8.2010, súd je však viazaný návrhom na začatie konania, a preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania od 2.9.2010. Výška úroku z omeškania je

o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z. v znení noviel).

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142, ods. 2, O.s.p. tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, pričom vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu účastníkov konania vo veci. Navrhovateľ, ktorý bol vo veci úspešný vo väčšom rozsahu, si uplatnil náhradu trov konania v sume 177,50 eur z titulu zaplateného súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 877,69 eur. Z uplatnených trov právneho zastúpenia súd považoval za dôvodný nárok na odmenu vypočítanú podľa § 10, ods. 1, Vyhl. č. 655/2004 Z. z., za 4 úkony právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia u právneho zástupcu pôvodného navrhovateľa, podanie návrhu na začatie konania, prevzatie a príprava právneho zastúpenia u právneho zástupcu navrhovateľa po zmene účastníkov konania a zastupovanie na pojednávaní dňa 5.8.2014) po 111,21 eur, t. j. v sume 444,84 eur. Súd nepovažoval za dôvodnú uplatnenú odmenu za ďalší úkon - písomné vyjadrenie zo dňa 23.7.2014, pretože tieto náklady nemožno hodnotiť ako účelne vynaložené na uplatnenie práva. V písomnom vyjadrení zo dňa 23.7.2014 totiž právny zástupca na základe výzvy súdu iba spresňoval špecifikáciu žalovanej sumy, pričom podľa názoru súdu ide o skutočnosti, ktoré majú vyplývať už z návrhu na začatie konania, teda náklady spojené s týmto úkonom nemožno považovať za účelne vynaložené.

K vyššie uvedeným úkonom patrí aj režijný paušál, a to 2 x 7,81 eur (za úkony vykonané v roku 2013) a 2 x 8,04 eur (za úkony vykonané v roku 2014). V zmysle § cit. vyhlášky patrí právnomu zástupcovi aj náhrada za stratu času, a to za deň 5.8.2014 kedy sa zúčastnil na súdnom pojednávaní, pričom uplatnený nárok na náhradu za stratu času v sume 80,40 eur, t. j. za 6 polhodín po 13,40 eur, súd považoval za dôvodný, pretože doba 6 polhodín je primeraná času, ktorý je potrebný na cestu z Košíc do Popradu a späť.

V zmysle § 18, ods. 3, cit. vyhlášky, súd priznal právnomu zástupcovi z uplatnených trov právneho zastúpenia aj DPH 20 %, pretože právny zástupca preukázal, že je platiteľom DPH.

Právny zástupca navrhovateľa si uplatnil aj náhradu cestovného vo výške 66,26 eur, pričom ide o náhradu za použitie osobného motorového vozidla. Súd je toho názoru, že vzhľadom na frekventované dopravné spojenia prostriedkov verejnej hromadnej dopravy na trase Košice - Poprad nie je možné považovať za účelne vynaložené náklady tie náklady, ktoré vznikli použitím osobného motorového vozidla, preto priznal právnomu zástupcovi náhradu cestovného 2 x 5,30 eur, t. j. 10,60 eur s DPH, čo predstavuje náklady cestovného pri použití rýchlika.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd teda považuje za odôvodnené trovy právneho zastúpenia v sume 678,93 eur (odmena v sume 444,84 eur, režijný paušál v sume 31,70 eur, náhrada za stratu času v sume 80,40 eur, DPH 20 % v sume 111,39 eur a cestovné v sume 10,60 eur s DPH).

Navrhovateľ bol v konaní úspešný v rozsahu 89 % a odporkyňa v rozsahu 11 %. Pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa v konaní teda je 78 %. Z tohto dôvodu navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania v sume 138,45 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 529,57 eur. Odporkyňa navrhla, aby súd s prihliadnutím na jej finančnú situáciu náhradu trov konania účastníkom nepriznal, prípadne tieto trovy pomerne znížil, pretože vzhľadom k ekonomickej sile navrhovateľa nepriznanie trov nebude mať negatívny vplyv na jeho finančnú situáciu. Ust. § 150 O.s.p. umožňuje v odôvodnených prípadoch nepriznať úplne alebo sčasti náhradu trov konania účastníkovi, ktorý bol vo veci úspešný. Pri aplikácii ust. § 150 O.s.p. súd musí zvážiť, či sú dané okolnosti, ktoré možno hodnotiť ako dôvody

hodné osobitného zreteľa a aký vplyv má rozhodnutie o trovách konania na účastníkov. Jedným z dôvodov hodných osobitného zreteľa môžu byť aj majetkové pomery účastníka konania, ktoré je potrebné hodnotiť v kontexte s ďalšími okolnosťami prípadu. V prejednávanej veci odporkyňa nesporne preukázala svoju zložitú osobnú a finančnú situáciu, keďže jej jediným príjmom je starobný dôchodok, pričom len na náklady za bývanie použije takmer štvrtinu svojho príjmu a spláca viacero ďalších záväzkov. Podľa názoru súdu vzhľadom na charakter činnosti a ekonomické postavenie navrhovateľa nemožno považovať aplikáciu ust. § 150 za neprimerane tvrdú voči navrhovateľovi. S prihliadnutím na tieto skutočnosti a osobné a majetkové pomery na strane odporkyne, ktoré súd považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, súd priznal z vyššie vyčíslených trov navrhovateľovi náhradu trov v rozsahu 1/2-ice, t. j. trovy konania v sume 69,23 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 264,79 eur.

V zmysle § 160, ods. 1, O.s.p., súd s prihliadnutím na osobné a majetkové pomery odporkyne povolil jej splácať dlžnú sumu v splátkach. Súd mal preukázané, že jediným príjmom odporkyne je starobný dôchodok vo výške 513,70 eur, za bývanie platí 120,-- eur mesačne, spláca ďalšie pôžičky spolu v sume 40,-- eur mesačne a okrem toho je voči nej vedená exekúcia kvôli záväzku voči Prvej stavebnej sporiteľni, a. s. a sú jej vykonávané exekučné zrážky po 113,-- eur mesačne. Vzhľadom na výšku pohľadávky navrhovateľa, ako aj na osobné a majetkové pomery odporkyne, súd považoval výšku splátky v sume 80,-- eur, navrhovanú odporkyňou, za primeranú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42, ods. 3, O.s.p. (t.j. musí byť z neho zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221, ods. 1, O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Ex. poriadok).